

obce a jiné veřejné svazy (arg. citace § 1 pod č. 4 až 6 příd. zák.). Nikoliv tedy shora uvedená všeobecná úvaha, nýbrž teprve zvláštní okolnosti toho kterého případu mohly by vésti k závěru, že by byl dalším prodejem určité obci zmařen účel, který žal. úřad při původním svolení sledoval.

Stížnost namítá, že v daném případě je účel, který žal. úřad sledoval, již splněn a náležitě zabezpečen, i že obec B. je kupcem zvlášť kvalifikovaným, ježto sama je vlastníkem většího zemědělského podniku, řádně spravovaného, je dostatečně finančně silna a kupuje statek jen za tím účelem, aby mohla na svém majetku racionelněji hospodařiti.

Námítku tu nemohl nss věcně přezkoumati, ježto žal. úřad, vycházející ze shora uvedené všeobecné úvahy o schopnosti obcí k zemědělskému hospodaření, vůbec žádného šetření po této stránce nekonal a nezjišťoval, dává-li kupující obec B. záruky, že účel, který původním svolením sledoval, bude i jí zabezpečen. Zůstalo tedy řízení po této stránce podle toho, co uvedeno, právně relevantní, neúplné. V tom spočívá podstatná vada řízení.

Č. 10.256.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): I. Ani oběžník min. škol. z 8. června 1929 č. 3436 o honorování t. zv. slovenské výhody při převodu profesorů středních škol do platů podle zák. č. 103/26, ani výnos min. fin. z 12. května 1928 č. 122.628—27, téže věci se týkající, nemá povahy právní normy, způsobilé založiti subjektivní právo strany. — II. Osobní přírůstek, přiznaný z titulu t. zv. slovenské výhody, spadá pod pojem přírůstků uvedených v § 196 odst. 1 plat. zák. — III. Zaměstnanec nemá nároku na ponechání takového přírůstku při převodu do platů zák. č. 103/26. — IV. »Požitky hodnostní třídy a platového stupně« podle § 180 odst. 4 zák. č. 103/26 jsou požitky, které byly stanoveny pro tu kterou hodn. třídu podle platového schématu platného v době, kdy platový zákon počal působiti.

(Nález ze dne 10. ledna 1933 č. 65.)

Prejudikatura: ad I.: Boh. A 10.028/32, ad II. a III.: Boh. A 8013/29, 8510/30, ad IV.: Boh. A 7920/29, 8510/30, 8707/30.

Věc: Josef Maria S. v Bratislavě (adv. Dr. Fr. Ulberth z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o převod do platů podle zák. č. 103/1926 Sb.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-I, profesor VIII. hodn. tř. při gymnasiu v Rumburku, byl od 1. září 1921 přikázán německo-maďarským odbočkám při státní reálce v Bratislavě. Výnosem min. škol. z 21. srpna 1924 bylo mu propůjčeno systemisované místo při státním reálném gymnasiu s německou řečí vyučovací v Bratislavě. Při tom bylo mu přiznáno referátem min. škol. v Bratislavě vynesáním ze 17. září 1924 zvýšení jeho požitků VIII/2 »po dobu působení na Slovensku až do jinakého opatření

o osobní přídavek 4.620 Kč.« Tento přídavek byl mu ponechán se stejnou výhradou, když vynesemím uvedeného referátu z 1. listopadu 1924 byly mu poukázány požitky VII/1.

Vynesením referátu min. škol. v Bratislavě z 26. července 1926 byl st-l převeden do platů podle zák. č. 103/26, při čemž bylo mu poukázáno služné V. stupně a vyrovnávací přídavek 2.712 Kč. Proti tomuto převodu podal st-l námitky z 21. srpna 1926, v nichž domáhal se služného VI. plat. stupně, jelikož prý 1. ledna 1926 měl požitky VI/1, čehož dokladem jest, že mu byly sráženy pensijní příspěvky z těchto požitků. Mimo to dovolával se usnesení min. rady z 27. července 1920, podle kterého má slovenská výhoda zaměstnanci přiznaná zůstatí nedotčena při propočítání služební doby podle zák. č. 222/20, jakož i případných obdobných úpravách zákonných.

Ještě než o těchto námitkách bylo rozhodnuto, poukázal referát min. škol. v Bratislavě vynesemím z 20. října 1928 st-li požitky VI. stupně ode dne 1. července 1928, při čemž zvláštní slovenský drahotní přídavek byl snížen na 1.380 Kč. Vyrozumění o tom st-l vrátil podáním z 10. listopadu 1928 s tím, že nebyly jeho námitky ještě vyřízeny.

Podáním z 19. září 1928 žádal st-l, poukazuje na výhody poskytnuté při převodu jiným profesorům na Slov. ustanoveným podle výn. min. fin. z 12. května 1928 č. 122.628—27-VII, aby »zvýšení služného a doplacení požitků od 1. ledna 1926 bylo přikázáno jak v posledním dekretě o slovenské výhodě je stanoveno.« Toto podání bylo předloženo min. škol., které je vrátilo výnosem z 24. srpna 1929 svému referátu v Bratislavě s tím, že o námitkách přísluší rozhodnouti tomuto referátu, a se sdělením, že přiznání výhody při převodu odepřelo souhlasu jak min. fin. tak min. vnitra.

Na to vydal tento referát rozhodnutí ze 13. ledna 1930, v němž vyslovil, »že při úpravě služebních požitků podle zák. č. 103/26 rozhodují služební požitky, kterých státní zaměstnanec 1. ledna 1926 požíval, resp. které mu tohoto dne příslušely. St-li byly poukázány vynesemím referátu z 1. listopadu 1924 požitky VII/1, při čemž bylo mu přiznáno po dobu jeho působení na Slov. až do jinakého opatření zvýšení o osobní přídavek Kč 4.620. Toto vynesení nabylo mocí práva, jelikož nebylo v zákonné lhůtě napadeno stížností k nss. Současně upozorňuje se na nález z 12. listopadu 1927, č. 23.310. Osobním přídavkem přiznaným mu cit. výnosem nebyly jeho služební požitky doplněny přesně na služební požitky žádného určitého platového stupně vyšší hodn. třídy. Proto bylo možno při převodu upravit požitky st-lovy podle zák. č. 103/26 ve smyslu ustanovení odst. 4 § 180 cit. zák. a výnosu min. škol. z 1. června 1928 č. 71.443 jen na základě služebních požitků 1. plat. stupně VII. hodn. tř. Současně přiznán byl vyrovnávací přídavek podle § 196 odst. 3 zák. č. 103/26. Zároveň se upozorňuje, že podle 1. odst. § 196 plat. zák. služební požitky tímto zákonem nově stanovené nastupují na místo všech dosavadních stálých služebních požitků a jiných na základě zákona, vládního nařízení aneb usnesení vlády povolených, jakož i všech individuálně zaměstnanci udělených osobních přídaveků. Z výše pensijních příspěvků nemůže st-l vyvozovati, že měl služební požitky VI/1, a vyplývá z toho jen, že byla mu pensijní základna osobním přídavkem zvýšena. Na základě toho se zřetelem na výn. min.

škol. z 24. srpna 1929, zamítám odvolání jmenovaného z 21. srpna 1926 a z 10. listopadu 1928 proti zdejšímu výnosu z 26. července 1926 a z 20. října 1928 jako neodůvodněné. Žádostí z 19. září 1928 za dodatečné přiznání slovenské výhody, ve formě a rozsahu jak byla poskytnuta jiným profesorům, nelze vyhověti jednak pro nedostatek právního nároku, jednak proto, že k udělení žádné výhody nedalo souhlas min. škol. nahore cit. výnosem ani min. fin. a min. vnitra.»

Rozhoduje o stížnosti uvažoval nss takto: — — — — —

St-l nebrojí proti názoru žal. úřadu, že podle ustanovení § 180 odst. 4 a 5 plat. zák. č. 103/26 nemá být přihlíženo při převodu do platů zákona toho k osobnímu přídavku t. zv. slovenské výhody, spatřuje však nezákonnost v tom, že nebyl přiznán st-li onen plat, který odpovídá ve smyslu výnosu min. fin. z 12. května 1928 č. 122.628/27-VII-20 jeho dosavadním požitkům doplněným »slovenskou výhodou«. Podle toho pokládá stížnost řečený výnos za pravotvornou normu. Avšak neprávem.

Jak vysvítá z nál. Boh. A 10.028/32, má uvedený výnos min. fin., který byl podkladem oběžníku min. škol. z 8. června 1929 č. 3436, povahu interního sdělení min. fin. k zamýšlenému opatření min. škol. o honorování t. zv. slovenské výhody při převodu profesorů do nových platů, a nedostává se mu proto jakož ani oběžníku min. škol. povahy právní normy, která by mohla založiti subj. práva. St-l v důsledku toho nemůže vyvozovati ze zmíněného výnosu nároku na zvýšení nových služebních platů doplněním slovenským přídavkem, a je proto dotyčná námitka stížnosti bezdůvodná.

Neodůvodněná jest také další námitka, která spatřuje protizákonné posouzení konkrétního případu v tom, že nař. rozhodnutí nepřihlíží k ustanovení odst. 2 § 196 plat. zák. Tam je stanoveno, že přídavky, které se poskytují za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, a zvláštní drahotní přídavky povolené vládou zaměstnancům na Slov. a v Podk. Rusi se nepokládají za požitky (přídavky) po rozumu předchozího odstavce. V provedeném řízení adm. nešlo však o ponechání těchto přídaveků, a st-l neopřel svůj domnělý nárok o toto ustanovení, pročez nelze shledati nezákonnost v tom, že nař. rozhodnutí nepřihlíželo k zmíněnému ustanovení zákona. Poukazuje-li dále stížnost k tomu, že, byla-li jednou slovenská výhoda přiznána konkrétním aktem, má dotyčná osoba nárok na ponechání této výhody, jest k tomu jen odpověděti, že, jak nss stále judikuje (srov. Boh. A 8013/29, 8510/30, 9140/31 a j.), spadá osobní přídavek přiznaný státním zaměstnancům z titulu t. zv. slovenské výhody pod pojem přídaveků uvedených v odstavci 1. § 196 plat. zák. č. 103/26, a že proto nemá dotyčný zaměstnanec nároku, aby mu byl ponechán při převodu do nových platů tohoto zákona. Je-li tomu tak, pak nemůže spočívat vada řízení stížností tvrzená v tom, že žal. úřad vychází z předpokladu, že služební požitky st-lovy nebyly doplněny slovenským přídavkem přesně na požitky vyšší hodn. třídy, neboť tato okolnost je pro spornou otázku, jak plyne z dříve uvedeného, zcela irrelevantní.

Také okolnost, že st-li byly sráženy pensijní příspěvky v částce odpovídající požitkům 1. stupně VI. hodn. třídy, nemůže odůvodniti stanovisko stížnosti, že měl být převeden st-l do nových služebních pří-

jmů podle požitků této hodn. třídy. Podle předpisu § 180 odst. 4 plat. zák. je rozhodující pro zjištění výše základního služného profesorů doba, kterou by byli museli strávit po čtyřleté čekatelské době a podle lhůt časového postupu stanovených článkem VII § 9 zák. č. 541/19, aby dosáhli požitků hodn. třídy a platového stupně, v němž jsou v den účinnosti zákona. Jak nss stále judikuje (srov. Boh. A 7920/29, 8510/30, 8707/30), lze vyvozovat »požitky hodnostní třídy a platového stupně« v tomto paragrafu jediné ty požitky, které byly stanoveny pro tu kterou hodnostní třídu podle platového schematu v době počátku účinnosti platového zákona. Tento požadavek zákona nemůže však nahradit okolnost, že zaměstnanci, který měl sice systemisované požitky nižší, byly sráženy pensijní příspěvky z vyššího příjmu.

A jelikož konečně pro zákonitost rozhodnutí je irelevantní okolnost, jak postupoval žal. úřad v případech jiných, nemohl nss uznati důvodnou také námitku stížnosti poukazující k tomu, že při převodu jiných osob učitelských do nového platového schema bylo v základě cit. výnosu min. fin. přihlédnuto k t. zv. slovenské výhodě.

Č. 10.257.

Vodní právo: I. Vlastnictvím ve smyslu § 44 vod. zák. sluší rozuměti onu právní moc nad vodním dílem (rybníkem), která určité osobě přísluší podle vodního zákona, t. j. podle uděleného vodoprávního konsensu (nikoliv podle předpisů o. z. o.), a na jejímž základě může dílem tím podle předpisů vod. zák. disponovati. — II. Právy, jejichž ochrana je zaručena předpisem § 21 vod. zák., sluší rozuměti toliko práva ve vodním zákoně založená a zákonem tím chráněná. — III. Oprávnění založené na titulu soukromoprávním nelze klásti na roveň »užitkům«, které chrání § 44 vod. zák., a které chrániti přísluší úřadům vodoprávním.

(Nález ze dne 11. ledna 1933 č. 16.528/32.)

V ě c: Ing. Alois J. ve Z. (adv. Dr. Václ. Šaman z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o udržování splavu a hráze rybníka.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím osp-é v Sedlčanech z 2. března 1923 byla zamítnuta stížnost Karla K., majitele mlýna ve Z., dnešní účastně strany, na to, že st-l, majitel rybníka ve Z., neudržuje hráz a splav rybníka toho, takže unikáním vody zmíněný mlynář je poškozován v provozu svého mlýna položeného pod rybníkem. Dále bylo rozhodnuto, že st-l, majitel velkostatku resp. pozemku č. . . ., na němž voda ke hnaní mlýna je nadržována, není povinen udržovati a opravovati vzdouvací zařízení. Vzhledem ke komisionelně zjištěnému stavu hráze a splavu zmíněného rybníka bylo pak na základě § 44 vod. zák. mlynáři Karlu K. uloženo za povinnost, aby přikročil bezodkladně k opravě hráze a splavu a obě udržoval v dobrém stavu. Rozhodnutí toto bylo opřeno o úvahu, že st-l podle svého prohlášení nemíní v řečeném rybníce na-